

Het Iseghemsche Volk

Katholiek Volksgezind Weekblad

Eerste Jaargang. — Nr 2

Zondag 22ⁿ December 1912

INSCHRIJVING

Een jaar : 3.00 fr. — 6 maanden : 2.00 fr.

Prijs per nummer : 5 cent.

DRUKKER-UITGEVER

We A. VAN MOORTEL-DE KEYSER

Rousselaestraat, 3, ISEGHEM.

Gewone aankondigingen : 20 cent. de reke.

Rechterlijke aankondigingen : 1 fr. de reke.

Groote en langdurige aankondigingen volgens overeenkomst.

Voor de aankondigingen buiten de twee Vlaanderen, zich wenden tot AGENCE HAVAS, Martelaarsplaats, 8, Brussel — Beursplaats, 8, Parijs — Cheapside, 113, Londen

ONS KERSTNUMMER.

We geven ook dit jaar een Kerstnummer, al komt Kerstdag nu maar Woensdag aanstaande. We laten nooit na een Kerstnummer te geven: immers Kerstdag is voor ons het licht in den hemel, de sterre die onzen weg beglanst. Neem Kerstdag weg, en onze overtuiging valt: we mogen verdwijnen. Kerstdag is het begin en de grondslag van ons geloof, en uit ons geloof leven we. Kerstdag is voor ons dus de groote gebeurtenis. En daarom geven wij ieder jaar een Kerstnummer.

GLORIE ZIJ GOD EN VREDE DEN MENSCHEN

Aanbidding der Herders, door P. P. Rubens.

Dit prachtig schilderijtje behoorde vroeger als kandelaarstukje tot het drieliuk in de St-Janskerk te Mechelen, werd door de Franschen ontfond, maar nooit weergegeven. Nu berust het in 't museum te Marseille.

Aanbidding der Koningen, te Antwerpen, door P. P. Rubens.

KERSTDAG : De gebeurtenis zelf.

A.

HET OUDE VERBOND.

Als een lichtzuil glanst door gansch de oudheid, het wonderbare feit

van het geloof aan éénen God alleen (1) bij het kleine dulle volk van Israël. Verleiding der omgeving en eigen drijf hebben soms wel dat geloof wat gedempt; nooit echter werd het ten volle uitgedoofd. En dit, terwijl al de volkeren over geheel den aardbol rondtastten in de duisternis van avergeloof en van ongeloof. Hoe dit feit te verklaren?

Menige uitlegger is opgestaan, maar heeft onverrichter zaak weer in zijn schelp moeten kruipen.

Dat monotheïsme, dit is dat geloof aan éénen God alleen, is te verklaren uit het midden waarin het Israëlitische volk geleefd heeft. De eentonigheid der woestijn perst het denken samen, zei men. « De woestijn is monotheïstisch » declameerde de oppervlakkige, geestrijke Renan!... In denzelfden zin spraken anderen. (Ottley; Meyer). Edoch, nu lachen de geleerden met dezen uitleg: « men zal eer uit de woestijn zoet drinkwater kunnen graven dan monotheïsme » spotte de nieuwere vorscher Eduard König.

« Neen! niet zoo », zeiden anderen. « De uitleg is eenvoudig te vinden in de rapheid van vernuft bij de Joden: uit de natuur rondom zich zijn ze eenvoudig opgeklimmen tot den boven de natuur verheven, persoonlijken, onstoffelijken schepper der natuur, tot den éénen God ». Dezen vergeten echter te zeggen waarom alléén de Joden uitzondering maken bij al de volkeren uit het Oosten, en van geheel de wereld.

Anderen nog houden staan, dat de volkeren vanzelf volmaken in godsdienstige opvatting, door een natuurnoodzakelijke ontwikkeling. Edoch dit is eene in 't algemeen volkomen onbewezen stelling. Daarbij alle bekende feiten, spreken, bij de volkeren in 't Oosten, de zetting tegen. Overigens kon men deze ontwikkeling nog vaststellen, dan bleef immer nog de vraag: waarom is slechts één volk alleen, zoo hoog gestegen als het Israëlitische in zijn godsdienstige opvattingen?

Anderen ten slotte, willen door « ontleeningen zoo wat te allen kante » den passenden uitleg brengen. Edoch, daargelaten weer dat alle hunne redeneringen loos en onvast zijn, immer blijft het onverklaarbaar hoe slechts één volk zoo hoog is opgestegen.

En zoo, buiten en boven den natuurlijke uitleg van alle zoogezegde geleerden, blijft daar bij de Israëlitische het geloof aan den éénen waren God, glanzende als een zon, stralend uit den hemel van Gods veropenbaring.

Het tweede feit dat slaat is het feit

van den zondenvall der menschen, en de belofte van een Verlosser. (2)

De verre gedachte aan een vroeger gulden tijdperk is bij vele volkeren bewaard gebleven. De Indiërs en de Persen, de Egyptiers zoowel als de Pheniciërs, de Assyriërs en Babyloniërs, de Grieken evenals de Romeinen hebben die gedachten bewaard. Maar nergens is ze klaar uitgesproken als in den Bijbel.

En hier nu, hebt ge eeuwen na eeuwen de ontwikkeling van

het beeld van den Verlosser,

dat op den duur zóó klaar is geteekend, dat alles schier, op voorhand, van Hem bepaald en gekend is.

Hij zal geboren worden uit een vrouw, uit een jonkvrouw; uit Sems nageslacht; spruit zijn van Abraham, Isaak en Jacob; uit het geslacht stammen van Juda en David.

Hij zal verschijnen na den val van Davids koningshuis; na 69 jaarweken te tellen van af het edikt, toelatende den opbouw van den tempel; nog voor de tempel zal verwoest worden. Hij zal geboren worden te Bethleem.

Goddelijke waarde zal Hij hebben: zijnde eeuwig

(1) Zie Nikel: Der Ursprung des alttestamentischen Gottesglaubens.

(2) Zie Nikel: Die Biblische Urgeschichte.

van afstamming, Godes Zoon, hebbende goddelijke eigenschappen.

Koning zal Hij zijn, priester en profet. Een vriend van armen en bedrukten. Zijn werk zal in Israël maar weinig gevolgd hebben, en zich ook tot de Heidenen uitstrekken.

Lijden zal Hij. Bij een groot deel van 't volk van Israël zal Hij tegenspraak ontmoeten; onder de boosdoeners zal Hij gerekend worden; de zijnen zullen Hem verlaten. Aan het kruis zal Hij sterven, door allen bespot.

Doch glorierijk zal Hij verrijzen. En zitten daarna ter rechterhand zijns Vaders.

Van Jerusalem uit zal zijn rijk zich uitbreiden. Over de gansche aarde zal het strekken, en eeuwig zijn. En overal vrede en geluk verspreiden. (1)

En zie

B.

DIE VERLOSSER IS GEKOMEN!

Als een nederig kindje geboren, uit de Maagd Maria, in het arm stalletje te Betheem, toen Augustus keizer van Rome was, Cyrinus gouwheer in Syrie.

In de stilte van het huisje van Nazareth is het opgegroeid. Op twaalfjarigen ouderdom verscheen het in den tempel te Jerusalem; op dertigjarigen ouderdom onder het volk.

En nooit heeft iemand gesproken, zooals Hij daar sprak. En nooit heeft iemand werken gedaan, zooals Hij daar deed. En het volk riep uit: « Gij zijt waarlijk de Messias, de Beloofde! » Hij zelf daarbij zeide: Ik ben de Zoon van God!.. »

Als een God heeft Hij geleefd, gewerkt, is Hij gestorven en verzezen. En zijn rijk is van uit Jerusalem verbreid over geheel de aarde. En een einde zal het niet meer hebben!... Waar het verschenen is, heeft het geluk en vrede gebracht. Waar het verdwenen is, is geluk en vrede verdwenen. Buiten Hem is geene zaligheid, geen heil. Hij is de weg, de waarheid en het leven!

Negentien honderd en twaalf jaren zijn verdwenen sedert de komst van Christus op de aarde. Wat al veranderingen zijn er gekomen. Nog meer en nog grooter zouden ze geweest zijn, waren de menschen altijd Christus getrouw gebleven! Maar niet alleen dit: al te veel vergeten de menschen de weldaden die ze Christus verschuldigd zijn. Wij trachten ze hun wat te herinneren.

KERSTDAG en de Maatschappij.

I.

De Maatschappij vóór Christus.

De menschen doolden rond in de duisternis, onwetend geworden van al het hoogere.

De Godsgedachte was heel en al verduisterd, verformd en verlaagd of weggezonden. Tot zonden en driften toe werden vergoddelijkt.

Over hunne eindbestemming waren de menschen ook veelal in onwetendheid. Over hun eigen wezen hadden velen geen gedacht meer. Ze leefden, overrompeld door hunne driften, geen ander uitkomen ziende aan hun beestenleven dan een ellendig vergaan in den niet, zonder hoop op verder leven.

Het huisgezin

was een slavengedoe geworden. In de meeste landen, was de vrouw heelemaal aan den man onderworpen, die luiरिकte, en leefde op den arbeid zijner vrouw of vrouwen. De kinders groeiden op zonder zorg, zonder zorg schier voor 't lichaam, en zonder zorg heel en gansch voor de verstandelijke en zedelijke ontwikkeling: de zwakkelingskes of de onnuttig geoordeelden werden eenvoudig van kant gemaakt. En deze barbaarschheid werd door de wetten toegelaten, door de wijzen goedgekeurd!

De economische toestanden

waren niet beter. Genieten en leegvellen werden aanzien als het ideaal van 't leven. « Het ware voorrecht van den vrijen man » schreef Aristote, de grootste onder de wijsgeeren der Oudheid, « is niet de vrijheid, maar het nietsdoen! » (Aristote, Staatsrecht II, VI, 2). Als het zoo was, dan was dwangarbeid van velen noodzakelijk. Inderdaad, volgens al de heidensche schrij-

(1) Zie Döller: Die Messiaserwartung im Alten Testament (Alle bij Assendorf-Münster).

